

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

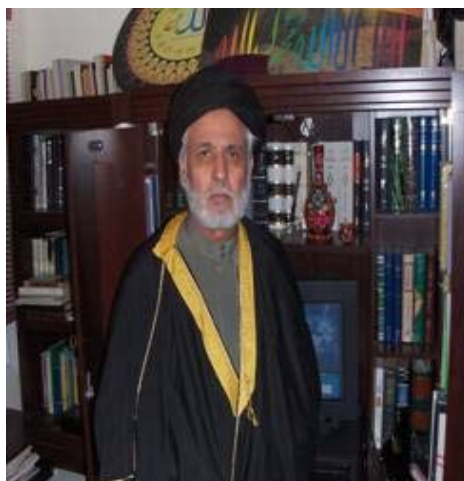
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سید موسی عثمان هستی

۰۸.۰۸.۰۹

سید موسی عثمان هستی مارک تواین افغانی

تبصره چهارم

در ادیوی امپریالیستی بی بی سی چه می گذرد؟

شعار انتخاباتی که در نظام های دموکراسی، دکتاتوری، سوسیالیست، فدرال غیر فدرال، دولت های شاهی خود کامه، مذهبی و غیر مذهبی در وقت انتخابات رئیس جمهور، پارلمان، سنا، شورهای والایتی شاروالی ها یک اصل حتمی و ضروری بخاطر رسیدن به هدف و قدرت و حفظ قدرت در جامعه پیشرفته و جامعه عقب مانده بکار برده می شود حتی اشخاص و افراد در جریان انتخابات شعار های انتخاباتی خود را تغییر می دهند خصوصاً کسانی که عادت به طرز تفکر ماکیا والی دارند و آن سیاست را معیار پیشرفت و موفقیت خود می دانند مثلاً یکی از این اشخاص در جمله کاندیدان به اصطلاح ریاست جمهوری دولت دست نشانده در افغانستان آقای داکتر "عبدالله عبدالله" را مثال آورده می توانیم نتنها داکتر عبدالله بعضی کاندیدان دیگر هم در جریان انتخابات شعار های انتخاباتی خود را تغییر داده اند و به تغییر دادن شعار هم اکتفاء نمی کنند دست به صداها جعل، مصرف پول، واسطه، فریب کاری، تن به مزدوری اشغالگران و مزدوران اشغالگر، تفنگ سالارریاکار، چاقبران و متنفذین بدنام جامعه داده سر اطاعت میگذارند و بیشتر مانه دست به پا بوسی

می زنند و حتی مانند خانم "شهلا عطا" یکی از کاندیدان از نام یکی از خود کامه ترین زمامداران افغانستان یعنی نام سردار محمد داوود بخاطر شهرت و به قدرت رسیدن سوء استفاده می کند و یا به آیدیا و به دین و مذهب بعضی کاندیدان مانند حبیب منگل و شهناز تنی بخاطر جای پای پیدا کردن در جامعه، رو می آورند و از دین و مقدسات و دل پاکی مردم سوء استفاده می کنند در حالیکه هفتاد فیصد مردم این دوفتر رامی شناسند که عضو حزب دموکراتیک خلق پیرو سوسیال آمپریالیسم روس که عقیده به دین و مذهب نداشتند و ندارند؛ بودند. اینها بخاطر فریب مردم از نظر دیروز خود نتنها دفاع نمی کنند بلکه از آیدیا و نظریات دیروز خود انکار می کنند مانند شورای نظار از تفرقه قومی زبانی منطوقی دینی و مذهبی کار می گیرند

وجه اشتراک های زیادی از نگاه سیاسی اجتماعی و حتی نیرنگی و مردم فریبی در میان شعار های چهل و یک نامزد انتخابات به اصطلاح ریاست جمهوری دولت دست نشانده در افغانستان، واضح دیده می شود. قبل از اینکه بگویم از چه نوع شعاری کاندیدان ریاست جمهوری و شورای ولایتی استفاده می کنند بیشتر کاندیدان ریاست جمهوری و شورای ولایتی بخاطر نبود برنامه عملی به کلی پردازی پناه برده اند. حتا از حرفها و مصاحبه های روز اول بعضی کاندیدان معلوم می شد که خط و مشی و شعاری نداشتند و تا روز آغاز مبارزات انتخاباتی، نمی دانستند که با چه شعاری و خط و مشی که شائسته یک کاندید ریاست جمهوری و شورای ولایتی است پا به عرصه انتخاباتی و رقابت انتخابی گذارند و به بعض کاندیدان که مردمان باسواد شعار انتخاباتی و خط و مشی انتخاباتی درست کرده اند و نوشته اند بدسترس کاندیدان قرار داده اند چون سواد کافی ندارند و قتیکه خبرنگاران و یا در مناظره تلویزیون از آنها سؤال می شود آنها نمی دانند که چطور خط و مشی و شعار انتخاباتی خود را تشریح کند و با کدام شعار و خط و مشی انتخاباتی وارد میدان کار زار انتخاباتی شده اند و نبودن یک شعار و یا دوشعار سبب شده که مردم به سر درگمی سوق داده شوند و مردم مجبور شوند که دنبال کسانی بروند که آنها را به کاندیدان بفروشد و یک تعداد مردم که سواد ندارند، با انتخابات و دموکراسی آشنایی ندارند مردمان تفنگ سالار، قاچاقبر، متنفذین بد نام محلی از بی سواد آنها سوء استفاده می کنند که به آن ها بودن و نبودن خط و مشی و شعار ارزش ندارد

صلح، وطن پرستی، امنیت سراسری، مبارزه علیه فقر و بد بختی یعنی فقر زدایی، جلوگیری از ظلم استبداد، بی عدالتی، کشتار مردمان بیگناه و بی دفاع غیر نظامی به دست نیروهای داخلی و خارجی، نابودی فساد اداری و واسطه و رشوت، نابودی کشت تریاک و چرس و بنگ و قاچاق مواد مخدر و سرکوب قاچاقبران، تأمین عدالت و دموکراسی، مساوات حقوق بشر، زندگی در فضای صلح و صفا با همسایه ها، در محور شعار های انتخاباتی و خط و مشی آنها که طرفدار دارند یاندارند خود شان سوار بر بایسکل این شعار ها را بردیوار ها می بنندند و یا طرفداران شان ویا کسانی که پول بخاطر نصب شعار ها میگیرند در ورق تبلیغات و زبان کاندیدان این حرفها و کلمات قرار گرفته ورد زبان تمام کاندیدان، معاونین و طرفداران شان شده دزد هم می گوید یا خدا و کاروان هم می گوید یا خدا. ملت است که هم سواد ندارند و هم توان مبارزه علیه چنین نابسامانی ها را در خود نمی بیند. به اصطلاح مردم عوام افغانستان میدان شغالی شده پشک های چتل اشغالگر در جولان افتاده و هر یک به نفع خود میو میو میکند. از دید من فقط جای چند شعار خالی است:

مرگ بر اشغالگران، مرگ بر نوکران اشغالگران، مرگ بر وطن فروشان. از کجا که از فردا به اجازه اشغالگر به نشخوار این شعار ها آغاز نکنند.